דגל מחנה אפרים — תרומה

וידבר ה' אל משה לאמר ויקחו לי תרומה הדרך הישר אשר ילך האדם בה קא רמיז הכא תרומ' אפרשותא רזא דא להפריש בין הקודש ובין החול ע"י מחיצו' ביחוד אדם יחודו ואלופו ש"ע כמ"ש בזוה"ק שצריך בעת היחוד ק"ש להפריש עצמו מכל לבושין וקליפין כמו ביחוד איש ואשה בקירוב בשר ולא ע"י לבוש וק"ו ביחוד אחד יחוד האמיתי וזהו הנמשל שצריך אדם לפרוש א"ע מכל קליפין ולבושין ולייחד יחוד גמור בלי לבוש מא"ס ועד א"ת במסירת נפש נמצא הגוף כאלו אינו כי כבר נתבטל חושיו והנשמה מתייחדת בשרשה העליון ומזדווגת כל העולמות תחתונים ועליונים וזהו באין לו מחשבה אחרת כמ"ש בר' עקיבא מתי יבא לידי ואקיימנה וממשיך א"ע בהיר בכל העולמות השכלים ועולים בעלות המחשבה לפי המתדבק באיזה מקום שיהיה הדביקות שם אורו חוזר ועולה ומהפך מחושך לאור גדול והכל לפי המחשבה בעת הק"ש ואח"כ אומר ומדבק ומייחד רמ"ח אבריו ברמ"ח תיבין וממשיך לכל אבר חיות ושפע ולכל העול' אשר בדמות אדם ויוצאין כל הניצוצין הקדושות ומתייחדים וזהו כוונת חז"ל צריך להזכיר יציאת מצרים בק"ש ואח"כ מתייחדים יחוד האמיתי בחשאי ומשפיע לכל העולמות שפע רב וברכות ע"י ח"י ברכאן כי הק"ש מעוררת האהבה שלהבת יה רשפי אש בנישוקין ודביקו' רוחא ברוחא שהוא שורש כל אבריו ושס"ה גידיו וכמעט ביטול מציאות והח"י ברכות הם בסוד חי יסוד חי עלמין המשפיע למל' בחשאי בלי קול גדול כי המלך בא וזהו ויקחו לי תרומה פי' כשתקחו אותי כביכול יהיה תרומה אפרשותא מכל קליפין ומכל מחשבין: מאת כל איש מאת כל התענוגים הנקרא איש כנ"ל אשר ידבנו לבו לשון זיבה אשר הלב זוג ונמוג מחמת התלהבות התענוג כאיש ואשה כידוע: תקחו את תרומתי משם יקח תרומתי בסוד ק"ו ומה שם מפשיט א"ע מכל התענוגים רבות וזרות להתענג בתענוג שאול מכ"ש ביחוד עצום כזה: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם י"ג דברים הם כנגד שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהם מכול' תקחו את תרומתי שתהיה בשעת לקיחתו מופרש ומובדל מכל מחשבת חוץ הן מצד ק"ו והן מצד ג"ש והן מצד בנין אב כי אב אחד לכולם ואם אב הוא צריך לנהוג בו כבוד כי אין זה כבודו הן מכלל ופרט כי הכל מרומזין בספירות ועיין בס' הקנה וכבר העתיקם הרב רבינו ישעיה בסידור שלו על ברייתא דר' ישמעאל ואפשר כשיהיה חכם גדול ויאיר עיניו בתורתו יובן לפי דרכינו האיך בי"ג דברים הללו מרומזין ומכונין י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן וארמוז מעט והמוסיף חכמה יבין כי איני יודע רק אלו זהב הוא ק"ו כי הוא דינא רפיא והוא ק"ו סוד הגבורה כסף היא ג"ש שהיא ספר גזרתם והכל כסופין וחפצין והוא חסד השוה בכל לטובה ונחושת היא בנין אב המכוון נגד אב בקיצור כ"א לפי שכלו ימצא זה מכוון נגד זה הן בספר הנ"ל שזכרתי הן בחקירות שכלו ולבבו ובלבד שיכוון לבי לשמים והבן.

או יאמר כי אחר שמצינו לייחדו ביחוד האמיתי ולהפריש בין הקודש ובין החול אמר שיש י"ג דברים בעולם והם אחד בתכלית המכוון כי מאחד נאצלו אך ירדו לקיום העולם התחתון לכן צריך המייחד להזהר בהם שלא להתערב בהם פסולת וג"כ אציג מעט מהם זהב ג"כ יש שבע' מיני זהב לפעמי' הוא טוב וקונה עצמו לעשות מקדש ולפעמים ח"ו זהב עשו לבעל כסף הוא לשון תאוה וחמדה לפעמים הוא טוב לחמוד לדעת סודות התורה ועבודה ולפעמים מתאוה תאוות זרים ח"ו: נחושת לפעמים היא נחושת קליל ונוצץ ובוער בהתלהבות ולפעמים הוא נחש: תכלת היא לשון תכלית ולפעמים היא לשון מכלה וכן שאר מינים וה' יראנו נפלאות מתורתו:

מעשה הארון הלא סתים מאוד במעשיו ורמזיו אך לפי קט שכלי אענה גם אני חלקי מעט ע"פ הקדמה הנ"ל הארון הוא סוד הדיבור והכפורת וב' כרובים הם תלת מוחין שהדיבור בא מהם מהשכליים והלוחות היה ארכן ששה ורחבן ששה היא מדת בחי' תורה שבכתב הכלול ששה והיא ניתן בארון שהוא תורה שבע"פ כי צריך להחביר תורה שבכתב עם תור' שבע"פ ובאד' צריך להיות דבריו הן ד"ת הן בשעת מו"מ וכל עסקיו יהיה לש"ש ושמים נקרא ג"כ תורה שבכתב כמו שהיה בארון הלוחות וכמעט זה רמזו חז"ל אין בארון רק שני לוחות מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחים בארון ושברי לוחות הם הדברים שירדו בשבירה צריך ג"כ לחברם ולהכניסם בארון ולהיות מונחים אצל הלוחות כי הכל בא מן התורה כי באורייתא אסתכל קוב"ה וברא עלמין ונמצא כשירדו בשבירה ירד התורה ג"כ כי היא הנותנת חיים לכל הדברים לכן צריך להעלותן לחברם כ"א למקומו ולכן היה הארון זהב מבחוץ ומבפנים כי משם הדיבור מקבל יותר ולזה כיוונו חז"ל דיבור קשה וזהו ונועדתי אליך ודברתי אתך מעל הכפורת מבין שני הכרובים כי מהתלת מוחין מהם ממשיך אל הדיבור והכפורת היא המות הנ"ל המכוון להדיבור שידבר דבר דבור על אופניו כידוע ובדעת חדרים ימלאו וכך היה כשהקב"ה היה מדכר היה קולו ממלא כל ההיכל ונפסק ולא נשמע לחוץ קולו להורות שצריך הדיבור להיות הכל בפנים שלא יתן כח להעומדים בחוץ הן הם הידועין: והזר שהיה על הארון הוא מרמז לכתר תורה וד"ל וזהו לשון זר היא מכל שכל כי איני מושג כלל והיא הקיצו העליון של יו"ד של השם ב"ה וב"ש והכל באים להדיבור ומתייחדים מעילא לתתא ומתתא לעילא אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלקים והכל היה בארון והפנימית של הארון היא עצי שיטים כי הדיבור מקבל ג"כ מכסף שהיא מספר עץ אך רובו מקבל מזהב וד"ל ולכך היה מצופה זהב מבחוץ ומבפנים וכן אדם בוודאי צריך לכסוף ולתאוה לדבר כ"א לא יתאוה לא ידבר אך כשבא לדבר צריך לחזק בכח לדבר לא כן אם אפס כחו לא ידבר ובמחשבה יוכל לחשב אף בלא כח וזה הכח היא מהזהב והבן: